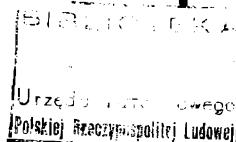

A22b 5/06

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44907

Kl. 66 a, 6/05

VEB Erfurter Mälzerei — und Speicherbau *)

Erfurt, Niemiecka Republika Demokratyczna

Urządzenie do rozpierania i transportowania zwierząt rzeźnych

Patent dodatkowy do patentu nr 41961

Patent trwa od dnia 12 stycznia 1961 r.

Pierwszeństwo: 22 września 1960 r. (Niemiecka Republika Demokratyczna).

Wynalazek dotyczy dalszego rozwinięcia chronionego patentem nr 41961 urządzenia do rozpierania i transportowania zwierząt rzeźnych, które składa się w szczególności z obiegowego łańcucha napędowego, osadzonego nad linią przenośnikową i obracającego się określonym ruchem skokowym, przy czym jego zabieraki hakowe, w grupach składających się z trzech sztuk, są odchylone w określonych i kolejno następujących po sobie odstępach. Odstęp pierwszych dwóch zabieraków w każdej grupie odpowiada wielkości rozparcia zwierzęcia rzeźnego. W pobliżu przenośnikowego toru ślizgowego są zamocowane przykładowo dwa sterowane zderzaki, które są sprzężone z łańcuchem napędowym za pośrednictwem urządzenia ste-

rującego, dzięki czemu zderzaki przyporządkowują na przemian w określonym ruchu skokowym haki nośne zawieszone na torze ślizgowym, zabierakom osadzonym ukośnie na łańcuchu napędowym. Między torem ślizgowym i łańcuchem napędowym oraz nad hakami nośnymi jest zamocowana szyna prowadnicza dla zabieraków.

Jeden zderzak zachodzi kolejno na nasuwany hak nośny pod szyną prowadniczą, a drugi zderzak jest osadzony za szyną prowadniczą i jest wprowadzany na przemian na tor przebiegu haka nośnego, zgodnie z ruchem łańcucha napędowego.

To urządzenie rozporowe dopuszcza do uzyskania tylko określonej wielkości rozparcia tak, że może być ono przydatne albo do uboju małych zwierząt albo dużych zwierząt. W za-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Conrad Kunze.

kładach o średnim natężeniu uboju, w których odbywa się ubój zarówno dużych jak i małych zwierząt, należałoby zastosować dwa tego rodzaju urządzenia o dwóch różnych wielkościach rozpierania. Zabierałoby to jednak dużą powierzchnię użytkową i wymagałoby dużego nakładu środków i tym samym w tych małych zakładach urządzenie to przestałoby być rentowne.

Celem wynalazku jest uzupełnienie urządzenia rozporowego w ten sposób, aby na jednym torze ślizgowym można było w określonym rytmie dokonywać uboju, rozpierać i oddzielać małe i duże zwierzęta rzeźne, a po weterynaryjnym badaniu transportować je do chłodni.

Osiąga się to zgodnie z wynalazkiem w ten sposób, że przez zastosowanie przy łańcuchu napędowym urządzenia regulacyjnego albo przez zmianę rytmu ruchu skokowego zderzaka zmienia się drogę przesuwu łańcucha napędowego podczas skoku zderzaka, co odpowiada zmienionej wielkości rozpierania, przy czym każdej grupie zabieraków hakowych łańcucha napędowego jest przyporządkowany dalszy zabierak haka nośnego, którego odstęp od pierwszego zabieraka haka nośnego danej grupy odpowiada zmienionej wielkości rozpierania. Dodatkowo odgięty zabierak haka nośnego przejmuje funkcję dalszego transportu względnie funkcję zderzaka przy rozpieraniu.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony schematycznie na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia w widoku napęd łańcucha, fig. 2 — wycinek toru ślizgowego w widoku z boku z nasuniętą małą względnie dużą tuszą, fig. 3 — położenie zderzaka, zabieraka haka nośnego i haka nośnego podczas rozpierania małej tuszy, fig. 4 — dalszy transport oddzielonych półtuszy, fig. 5 — położenie zderzaka, zabieraka i haka nośnego podczas rozpierania dużej tuszy i fig. 6 — dalszy transport oddzielonych półtuszy.

W przykładzie wykonania przedstawionym na fig. 1 napęd łańcucha 8 posiada dwie przystawki przekładniowe I i II, za pomocą których można zmieniać jego prędkość przesuwu. Przystawki I, II są tak zestawione, że podczas ustalonego czasu skoku zderzaka 2 łańcuch napędowy 8 pokonuje wymaganą drogę przesuwu w celu osiągnięcia każdorazowo określonej wielkości rozporu. W zależności od tego, czy dokonuje się rozpierania tusz dużych lub małych zwierząt z napędem łańcucha 8 sprzęga się właściwą przystawkę I lub II.

Oprócz tego każdej grupie zabieraków 5, 6, 7 obiegowego łańcucha napędowego 8 jest przyporządkowany dalszy zabierak 26 haka nośnego, który jest zawieszony ukośnie na łańcuchu 8 w odstępie od pierwszego zabieraka 5 tej grupy, odpowiadającej drugiej wielkości rozporu. Łapa 27 zabieraka 26 jest ukształtowana w ten sposób, że jej bok 28 w kierunku przesuwu jest odchylony od toru ślizgowego 9 pod kątem rozwartym i przejmuje dalszy transport małych półtuszy 4, przy czym jej tylna ścianka 29 ustalona pod kątem prostym w stosunku do toru ślizgowego służy jako zderzak haka nośnego 4 podczas rozpierania dużej tuszy zwierzęcej.

Zgodnie z patentem głównym po włączeniu przystawki I następuje rozparcie nasuniętej tuszy np. świni, przy którym odchylony na łańcuchu 8 zabierak 5 zaczepia i przesuwa hak nośny 3 znajdujący się za zderzakiem 2, przy czym równocześnie drugi hak nośny 4 jest zatrzymywany w swym położeniu za pomocą zderzaka 2. W tej samej chwili, w której osiąga się wymaganą dla świni wielkość rozporu, zabierak 6 ześlizguje się z szyny prowadniczej 10 i zatrzymuje z zderzakiem 2, który równocześnie pociągnięty zostaje do tyłu i uwalnia hak nośny 4. Po przedzieleniu tuszy, następny z kolei zabierak 26 transportuje teraz drugą połowę 4 tuszy. Ostatni zabierak 7 z grupy zabieraków 5, 6, 26, 7 podczas uboju małych zwierząt nie wykonuje żadnej pracy.

W przypadku rozpierania dużych zwierząt rzeźnych z łańcuchem napędowym 8 zostaje sprzęgnięta przystawka II. Dzięki temu zostaje zwiększona prędkość przesuwu łańcucha 8 tak, że podczas jednego skoku roboczego zderzaka 2 pokonana zostaje większa droga przesuwu, która odpowiada zwiększonej szerokości rozparcia dużego zwierzęcia.

Przebieg rozpierania dużej tuszy jest taki sam, jak przy małych tuszach z tym wyjątkiem, że teraz zabierak 6 nie wykonuje żadnej pracy, a zabierak 26 po osiągnięciu określonej wielkości rozporu oraz cofnięciu zderzaka 2 pełni teraz rolę zderzaka dla haka nośnego 4. Po przedzieleniu dużej tuszy ostatni zabierak 7 grupy zabieraków transportuje teraz drugą połowę dużej tuszy.

Należy zwrócić uwagę na to, że zamiast zmiany prędkości łańcucha napędowego 8 za pomocą przystawek przekładniowych I i II albo innych przekładni regulacyjnych przy zachowaniu tego samego stałego czasu skoku zderzaka 2 można utrzymać stałą prędkość łańcu-

cha 8, a zmieniać tylko odpowiednio czas skoku zderzaka 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do rozpierania i transportowania zwierząt rzeźnych, składające się z obiegowego łańcucha napędowego, którego zabieraki są odchylone w kolejnych i określonych odstępach i z na przemian ruchomych zderzaków, których ruch skokowy jest zgrany z ruchem łańcucha za pomocą jednego urządzenia sterującego oraz z haków nośnych umieszczonych blisko siebie na torze ślizgowym, według patentu nr 41961, znamienne tym, że przy łańcuchu napędowym (8) posiada przekładnie regulacyjne (I, II) do zmiany drogi przesuwu łańcucha (8) podczas skoku zderzaka (2), odpowiadającej

wymaganej szerokości rozparcia, przy czym z każdą grupą zabieraków (5, 6, 7) łańcucha (8) jest sprzężony dalszy zabierak (26), którego odstęp od pierwszego zabieraka (5) określonej grupy odpowiada wymaganej szerokości rozpierania.

2. Urządzenie do rozpierania zwierząt rzeźnych, według zastrz. 1, znamienne tym, że sprzężony zabierak (26) w celu wykonania swej funkcji zabieraka i zderzaka posiada bok (28) odchylony pod kątem rozwartym do toru ślizgowego oraz ściankę tylną (29) prostopadłą do toru ślizgowego.

VEB Erfurter Mälzerei —
und Speicherbau

Zastępca: mgr Józef Kamiński
rzecznik patentowy

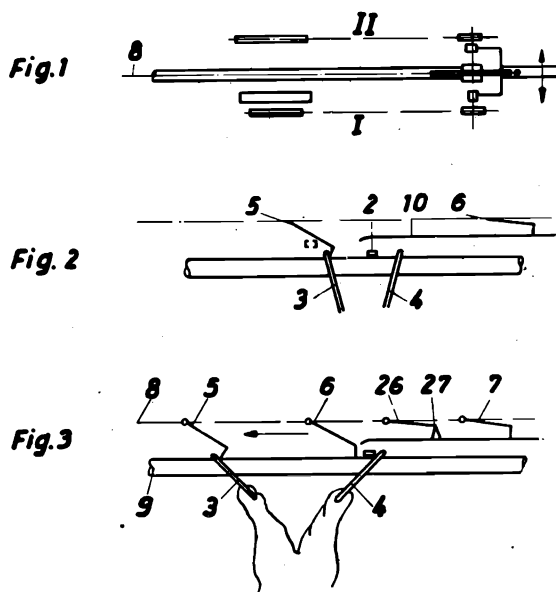

Fig. 4

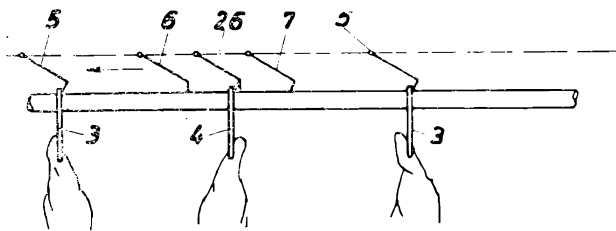

Fig. 5

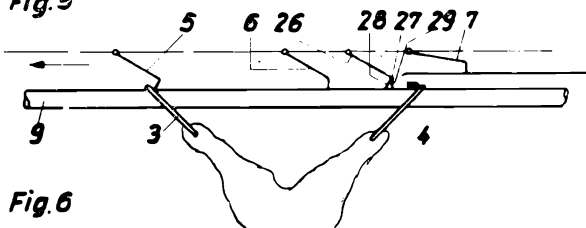

Fig. 6

